

Гречанівська с/р ДП	5,0	-	84,8	6,4	2,0	-	9,8	2,0	110,0
Книшівська с/р ДП	-	-	-	144,5	-	-	-	-	144,5
Книшівська с/р ДП	-	435,7	225,4	-	-	76,2	77,1	-	814,4
Краснолуцька с/р ДП	-	-	-	444,0	-	-	-	-	444,0
Краснолуцька с/р ДП	-	65,0	23,0	-	7,0	261,0	45,0	-	401,0
Краснолуцька ДЛГП	-	-	-	121,0	-	-	-	-	121,0
Краснолуцька ДЛГП	-	-	-	230,8	-	-	-	-	230,8
Лисівська с/р ДЛГП	-	556,0	8,0	-	-	52,7	60,0	3,3	680,0
Лисівська с/р ДЛГП	-	-	-	236,2	-	-	-	-	236,2
Лютенська с/р ДП	-	485,0	7,0	-	5,0	161,0	32,0	2,0	692,0
Лютенська с/р ДП	-	-	-	1281,6	-	-	-	-	1281,6
Лютенська с/р ДЛГП	-	-	-	313,9	-	-	-	-	313,9
Плішівецька с/р	-	217,0	128,0	-	-	2,0	32,0	-	379,0
Рашівська с/р ДЛГП	-	619,1	65,9	2,9	6,3	98,4	70,1	0,5	863,2
Рашівська с/р ДЛГП	-	-	-	119,0	-	-	-	-	119,0
Римарівська с/р ДЛГП	-	128,9	59,9	6,3	-	47,0	29,6	-	272,0
Римарівська с/р ДЛГП	-	-	-	64,9	-	-	-	-	64,9
Сарівська с/р ДП	-	1013,0	94,0	9,0	2,0	243,0	90,4	-	1506,0
Сарівська с/р ДП	-	-	-	467,6	-	-	-	-	467,6
Сарівська с/р ДЛГП	-	-	-	160,4	-	-	-	-	160,4
Сватківська с/р ДП	-	69,3	16,1	-	0,9	2,4	4,7	8,4	101,8
Сватківська с/р ДП	-	-	-	111,0	-	-	-	-	111,0
Сватківська с/р ДЛГП	-	-	-	12,6	-	-	-	-	12,6
Соснівська с/р ДП	-	359,0	26,7	-	-	15,6	48,7	-	450,0
Соснівська с/р ДП	-	-	-	356,3	-	-	-	-	356,3
Соснівська с/р ДЛГП	-	-	-	71,6	-	-	-	-	71,6
Разом	5,0	4843,0	964,7	5258,3	28,8	1055,9	622,2	25,4	12803,3

* – державне підприємство «Гадяцький лісгосп»

** – державне лісгосподарське підприємство «Полтаваоблагроліс»
 Новотворений ландшафтний парк репрезентує природні комплекси долини р. Псел фактично у межах всього Гадяцького району.

ЗБЕРЕЖЕННЯ БІОРІЗНОМАНІТТЯ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ КОЛІЗІЇ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Попельнюх В.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Корolenка

В Україні збереження біорізноманіття покладено на декілька структур, які мають різне підпорядкування: державну екологічну інспекцію (структурний підрозділ Мінекології); служби державної охорони природно-заповідних установ (загальнодержавного значення – підпорядковуються Мінекології, місцевого – територіальним органам самоврядування та управлінням Мінекології на місцях); державні управління охорони, використання водних живих ресурсів та регулювання рибальства (рибінспекція) – підпорядковується Мінагрополітики України; егерські служби мисливських господарств (громадські об'єднання, які діють за своїми статутами).

Відповідно, контролюючі структури користуються не тільки загальною нормативно-правовою законодавчою базою, але й внутрішньовідомчими документами, які часто не стикуються між собою, а інколи вступають

в протиріччя. Така невідповідність стосується й Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі КУпАП) – документа, який повинен визначати повноваження контролюючих структур та відповідальність громадян за порушення природоохоронного законодавства.

Ініційовані деякими громадськими організаціями зміни до КУпАП, які прийняті Верховною Радою наприкінці 2010 р. щодо повноважень природоохоронних структур, не тільки не покращили стан цього питання, а навпаки, створили колізію. Ініціатива була направлена, перш за все, на припинення протиправних дій органів рибоохорони по відношенню до рибалок-любителів. Згідно внесених змін до ст. 255 КУпАП рибінспекторів лишили права застосовувати ч. 3 ст. 85, а саме – стягувати з громадян штрафи у розмірі 3-х неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на місці скоєння ними правопорушення. Проте, одночасно не були внесені відповідні зміни у ст. 240 КУпАП, яка стосується підвідомчості справ про адміністративні правопорушення органам рибоохорони, що дає їм можливість, фактично, застосовувати ч. 3 ст. 85.

Не менша колізія виникла і для працівників мисливських господарств. Забравши у них можливість застосовувати ч.1 ст. 85 КУпАП, тим самим відкрили мисливські угіддя для безкарного їх знищення браконьєрами, оскільки, після прийнятих змін, егер може притягнути до відповідальності порушника лише в тому випадку, коли протиправні дії ним вчинено повторно. Не зрозуміло у який спосіб реєструвати перше правопорушення і звідки буде відомо, що воно вчинено повторно?

Також виникає питання щодо розширення повноважень служб державної охорони природно-заповідного фонду України, зокрема надавши їм можливість застосування ч. 4 та 5 ст. 85 КУпАП. Це ще одна колізія тому, що дана стаття має відношення до Правил любительського та спортивного рибальства, а згідно п.1.1 цих же Правил їх дія не поширюється на природно-заповідні території. Тому, наприклад, у 2010 р. за нашим поданням апеляційним судом Полтавської області було визнано, що будь-які порушення на території РЛП «Нижньоворсклянський», які пов'язані з рибним браконьєрством, потрібно кваліфікувати за спеціальною ст. 91 КУпАП. Цим самим створено прецедент щодо правильного трактування норм закону суддями, які у переважній більшості випадків займали сторону порушників та виносили оправдані постанови.

ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНА МЕРЕЖА ТА ПРОБЛЕМИ ЇЇ РОЗБУДОВИ

Попельнюх В.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

Відомо, що євроінтеграція України можлива лише за умови досягнення відповідних стандартів у різних сферах економічного та соціального розвитку. Одним з найважливіших пріоритетів для більшості країн єврозони є збереження навколишнього природного середовища. Підтвердженням цього є показник заповідності (відсоток природно-заповідних територій від загальної площі), який у більшості європейських країн становить 15% (середній 13%), тоді як в Україні він втричі нижчий.

У відповідності до рекомендацій Всеєвропейської стратегії збереження біологічного та ландшафтного різноманіття (1995 р.) у 2000 році в Україні був прийнятий Закон України «Про загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки» (далі Програма). Основним завданням Програми є наближення показника